

"Kjære medlemmer i NRH Hordaland,

Tusen Takk for tilliten!

Vi har veldig mange dyktige og engasjerte medlemmer i distriktet som legger ned en formidabel innsats i redningstjenesten – gjennom trening, beredskap og aksjoner hver eneste dag. Hver enkelts engasjement er i bunn og grunn eksistensgrunnlaget for organisasjonen vår; om ikke folk tar på seg oppgaver, bidrar på dugnad, søker midler, stiller på trening, stiller som figurant, graver prøvefelt for eksamener, organiserer en samling, tar verv, søker instruktørutdanning, blir værende aktiv i organisasjonen som instruktør og HF, tar på seg ansvar som OL og BA, generelt stiller opp for hverandre og til sist stiller på aksjoner er vi ingenting.

Vi utdanner hundeførere i fellesskap, ingen klarer dette alene. Jeg er også opptatt av at vi spiller dem som har tatt på seg et verv eller en funksjon god, at vi stiller oss bak dem og hjelper dem å gjøre den oppgaven de har tatt på seg. Med det mener jeg at man spiller inn tanker og ideer til dem og at man stiller lojalt opp for å bidra og hjelpe dem. Gi direkte tilbakemeldinger til den det gjelder, ikke snakke om, men med. Oppsummert FSAR i praksis.

Da jeg gikk inn i styret som kasserer i 2023, var mandatet fra årsmøtet tydelig: Vi skulle øke bruken av midler til hundeførerutstyr og gi mer støtte til kurs og samlinger. Dette samsvarer godt med hovedformålet til distriktsorganisasjonen – å støtte nyutdanning og etterutdanning av redningshundekvipasjer innen alle tre disipliner: ettersøkning, lavine og USAR – samtidig som vi skal understøtte beredskapen i distriktet med hundeførere og utstyr.

Etter min vurdering har styrene de siste tre årene levert godt på dette. Støtten til aktivitet er økt, samtidig som vi har opprettholdt en solid økonomi med gode og økende overskudd hvert år.

Til daglig er jeg ingeniør og jobber i SLB (tidligere Framo Engineering). For syv år siden kjente jeg ikke til NRH, og jeg hadde heller aldri hatt hund. Jeg oppdaget imidlertid raskt at dette er en aktivitet som jeg etterhvert ble veldig engasjert i og som gir mening. Å godkjenne en redningshund krever i tillegg til samarbeid med alle andre en jevn og målrettet trening over tid – noe som i praksis betyr at trening må prioriteres i hverdagen over de fleste andre aktiviteter for å kunne lykkes, og man må sette seg selv noen mål.

Jeg har en jaktcocker på 7 år som er godkjent redningshund lavine og ettersøkning, samt en malinois på 3 år som jeg har mål om å godkjenne ettersøkning i løpet av 2026 og lavine i 2027.

Gjennom NRH fikk jeg også øynene opp for de andre frivillige redningsorganisasjonene. Jeg meldte meg inn i Røde Kors for å få mer kompetanse på førstehjelp, og jeg engasjerte meg etterhvert også i Røde Kors Ambulansen Bergen, hvor jeg deltar på AMK-vakter og sanitetsoppdrag.

Jeg vil anbefale alle som har kapasitet til å engasjere seg i en av de andre organisasjonene i FORF, som Røde Kors eller Norsk Folkehjelp til å gjøre det og mange er aktiv i flere FORF organisasjoner allerede. Det gir verdifull erfaring – særlig innen førstehjelp – og en bedre forståelse for samarbeidet i redningstjenesten samt at man utvider kontakt nettverket sitt innen FORF, de vi faktisk skal gå på aksjon sammen med når vi blir godkjent. Det er jo greit å kjenne noen fra før når man står der som nyutdannet hundefører.

Jeg er selv engasjert i alle tre disiplinene i NRH, og mener de alle er viktige for distriktet vårt.

Vi har naturlig nok flest aksjoner innen ettersøkning, færre innen lavine og svært få innen USAR. Noen kan selvsagt alltid stille spørsmål ved om ressursbruken står i forhold til aksjonspotensialet og om ressursbruken er rettferdig...

Samtidig handler redningstjeneste ikke bare om å forberede seg på det som skjer ofte – men også på hendelser som skjer sjeldnere, men som kan få svært alvorlige konsekvenser for den det gjelder.

Lavine er et godt eksempel. Hvert år går det flere skred i vårt politidistrikt, spesielt kanskje i områdene rundt Voss, Kvamskogen og i Indre Hardanger. Denne utviklingen blir ikke mindre med klimaendringer og ettersom flere og flere søker snøen for å gå toppturer. I fjor var NRH i Vest politidistrikt med på å finne en skredtatt. Å bli tatt av et skred er en av de mest dramatiske situasjonene et menneske kan havne i – man er helt avhengig av at noen finner deg raskt og man er helt hjelpeløs. Det finnes vel knapt noe som er mer traumatisk en å være fanget i hardpakket snø, hard som betong, uten mulighet til å bevege deg eller å vite hvor dypt du faktisk ligger, eller hva som er opp og hva som er ned. Da tror jeg det er bra for psyken og dermed overlevelsessevnen å vite at vi faktisk har en beredskap som er klar for å rykke ut og prøve å redde deg. Dette er viktig også for pårørende.

Uten beredskap, kompetanse og trente hunder vil sjansen for å overleve være betydelig mindre. Derfor er lavineberedskap en viktig del av ansvaret vårt.

Lavineutdanningen gir også erfaring fra krevende vinterforhold – kulde, vind og vanskelig terreng – erfaringer som er nyttige også i andre typer aksjoner; til og med i fjellene rundt Bergen kan det være svært krevende forhold i blandt, da er det til hjelp om man faktisk har opplevd å fryse før man står der og lurer på hvor mange lag man skal ha på seg eller hva man skulle hatt med seg i sekken. Når empatien har slått rot og rådvillen rår, det er da det kan bli farlig.

Det samme gjelder USAR. I Hordaland er vi i ferd med å bygge opp et godt miljø innen Urban Search and Rescue. I dag bæres dette arbeidet av en liten, dedikert gruppe – hovedsakelig damer – som legger ned en imponerende innsats.

Men for å gjøre miljøet mer robust bør vi bygge en større og enda mer bærekraftig gruppe. Vi trenger flere aktive hundeførere, flere instruktører, gode treningsmuligheter/områder og nødvendig utstyr.

Og til dem som spør, hva er vitsen, vi blir jo aldri brukt likevel? Hvis kapasiteten ikke finnes, vil vi ihvertfall ikke bli brukt, det er et ordtak som heter: "Build it, and they will come" (Field of Dreams).

USAR gir også svært god miljøtrening for hundene, og med kontaktene vi blant annet har inn mot Bergen Brannvesen finnes det gode muligheter for videre samarbeid og utvikling, tror jeg...

Spisset kompetanse gjør oss også mer synlige og kan gjøre det lettere å søke ekstern finansiering.

Jeg vil også slå et slag for søk i fra båt hvor vi også jobber målrettet med å etablere en stabil gruppe som spesialiserer seg på å få søk i fra båt til å fungere bra. Båtsøk skiller seg litt fra de andre søksmetodene fordi hunden ikke får løpe fritt rundt å lokalisere ferten selv, men skal stå ombord i båten og vi trener på at hundefører skal lese hunden sin når vi beveger oss inn og ut av fært bildet(overvær). Dette er spennende og gir nye muligheter for samarbeid med de andre FORF organisasjonene. Der Røde Kors har søkt med båt før kan vi, når vi får dette til å fungere bra, ha med en hund og øke effektiviteten i søkene våre.

Det nye styret vil derfor fortsatt prioritere gode støtteordninger for utstyr og utdanning, samtidig som vi støtter aktivitet og utvikling innen alle tre disipliner inklusiv søk i fra båt. Målet er å legge til rette for gode samlinger, utdanne flere instruktører og bidra til å utvikle stadig flere dyktige hundeførere i distriktet.

For til syvende og sist handler egentlig alt vi driver med om å utvikle kompetente ekipasjer som kan bidra i leteaksjoner når samfunnet trenger oss og redde liv.

Jeg ønsker en lav terskel for å kontakte oss med innspill på hva dere ønsker at vi skal jobbe med i styret og vi ønsker oss ris og ros. Kanskje vi skal sette opp en forslagskasse hvor man kan spille inn tanker og ideer og som jeg sa på årsmøtet vi skal sette sammen en forms for å lodde stemningen i distriktet og hente inspirasjon til det videre arbeidet i styret. Jeg ønsker mye heller å få ris direkte enn at folk er misfornøyd og snakker med alle andre enn dem de er misfornøyd med; ris gir muligheter for forbedring, mens ros er bra for selvfølelsen (men litt viktig det og :-)).

Med vennlig hilsen
Lars Rune Kaldestad
Styreleder NRH Hordaland"